

Bydgoszcz, dn. 23 lutego 2024 r.

Sz. P.
dr inż. Jacek Oko
Prezes Urzędu Komunikacji
Elektronicznej

ul. Giełdowa 7/9
01-211 Warszawa

Slican Sp z o.o.
ul. Marii Konopnickiej 18
85-124 Bydgoszcz

sygn. akt: **DR.WWM.6080.6.2022**

Stanowisko konsultacyjne Slican Sp. z o.o.

W związku z obwieszczeniem Prezesa UKE z dn. 26 stycznia br¹. o rozpoczęciu konsultacji projektu decyzji określającej warunki połączenia sieci i współpracy pomiędzy Orange Polska S.A. a Slican sp. z o.o., Slican Sp. z o.o. (dalej „Slican”) przedstawia stanowisko konsultacyjne w przedmiocie projektu decyzji Prezesa UKE (dalej „Projekt”) rozstrzygającej spór pomiędzy Slican, a Orange Polska S.A. (dalej „OPL”). Stanowisko Slican składa się z dwóch części. W pierwszej części stanowiska (pkt 1 i 2 stanowiska) Slican podnosi kwestie formalne związane z prowadzonym postępowaniem. Natomiast w drugiej części (pkt 3 i 4 stanowiska), odnosi się do kwestii merytorycznych związanych z zakresem rozstrzygnięcia w Projekcie.

1) Obowiązek przeprowadzenia postępowania konsolidacyjnego w sprawie

Stosownie do art. 15 pkt 3b ustawy Prawo telekomunikacyjne (dalej” p.t.”) postępowanie konsultacyjne jest obligacyjne w sprawach decyzji o dostępie telekomunikacyjnym, o których mowa w art. 28-30, jeżeli obowiązek zapewnienia tego dostępu nie wynika z nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązków regulacyjnych. W przedmiotowej sprawie kwestia ta jest bezsporna, co przyznaje Prezes UKE na s. 10 Projektu wskazując: „Na Slican nie ciąży obowiązek regulacyjny.”

Z kolei, stosownie do art. 18 ust. 1 w związku z art. 15 pkt 3b p.t., jeżeli rozstrzygnięcie, o którym mowa w art. 15 p.t., może mieć wpływ na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, Prezes UKE, niezwłocznie po zakończeniu postępowania konsultacyjnego i rozpatrzeniu stanowisk uczestników tego postępowania, rozpoczyna postępowanie konsolidacyjne, przesyłając Komisji Europejskiej, Organowi Europejskich Regulatorów

¹
<https://bip.uke.gov.pl/konsultacje-i-wyniki-konsultacji/konsultacje-projektu-decyzji-prezesa-uke-dla-orange-polska-s-a-i-slican-sp-z-o-o-2852.html>

Łączności Elektronicznej, i organom regulacyjnym innych państw członkowskich projekt rozstrzygnięcia wraz z uzasadnieniem.

Jak trafnie wskazano w wyroku TSUE z dnia 16 kwietnia 2015 r. (sygn. akt C-3/14, źródło: LEX nr 1663793): „2. Definicja pojęcia 'oddziaływania na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi' w rozumieniu art. 7 ust. 3 lit. b) dyrektywy 2002/21 w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, jest analogiczna do definicji pojęcia 'wpływu na handel między państwami członkowskimi' w rozumieniu art. 101 TFUE i 102 TFUE, a zatem powinna ona mieć to samo znaczenie w zakresie zastosowania art. 7 ust. 3 tej dyrektywy. W związku z powyższym art. 7 ust. 3 powinien być interpretowany w ten sposób, że każdy środek przyjęty przez krajowy organ regulacyjny w celu zapewnienia użytkownikom końcowym dostępu do numerów niegeograficznych zgodnie z art. 28 dyrektywy 2002/22 w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników, oddziałuje na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi w rozumieniu tego przepisu, jeśli środek ten może wywrzeć na tę wymianę bezpośredni lub pośredni, rzeczywisty lub potencjalny wpływ, który nie jest nieznaczący, czego ustalenie należy do sądu odsyłającego.”

Następnie pkt 38 preambuły do Dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. (Dyrektywa Ramowa)² stanowi, że środki, które mogą oddziaływać na stosunki handlowe między państwami członkowskimi, to takie, które mogą mieć wpływ, pośredni albo bezpośredni, rzeczywisty lub potencjalny, na strukturę wymiany handlowej między państwami członkowskimi w sposób stwarzający bariery w funkcjonowaniu jednolitego rynku. Są to środki, które mają znaczący wpływ na operatorów i użytkowników w innych państwach członkowskich, w tym m.in. środki wpływające na cenę dla użytkowników w innych państwach członkowskich, środki które oddziałują na zdolność świadczenia usług w zakresie łączności elektronicznej przedsiębiorstwa mającego siedzibę w innym państwie członkowskim, oraz w szczególności środki, które oddziałują na zdolność świadczenia usług transgranicznych oraz środki, które oddziałują na strukturę i dostęp do rynku ze skutkiem dla przedsiębiorstw w innych państwach członkowskich.

Niewątpliwie, w przedmiotowej sprawie, skutkiem wydanego przez Prezesa UKE rozstrzygnięcia jest nałożenie obowiązków w zakresie dostępu telekomunikacyjnego na Slican, w szczególności poprzez określenie warunków na jakich Slican jest zobowiązany zapewnić dostęp telekomunikacyjny w zakresie połączenia sieci, realizując usługę zakończenia połączeń w swojej sieci.

Kwestia, czy tego typu nałożenie obowiązku w zakresie dostępu w ramach procedury rozstrzygania sporów winna podlegać procedurze konsolidacyjnej została rozstrzygnięta w przywołanym w Projekcie wyroku TSUE z dn. 16.04.2015 r. (sygn. C-3/14, LEX nr 1663793) w którym stwierdzono: „Z całokształtu powyższych rozważań wynika, że środki, które KOR zamierza przyjąć na podstawie przepisów art. 20 dyrektywy ramowej w związku z art. 5 dyrektywy o dostępie w zakresie dostępu i wzajemnych połączeń w ramach rozstrzygania sporu między przedsiębiorstwami udostępniającymi sieci lub świadczącymi usługi łączności

² Podobnie pkt 87 preambuły Europejskiego kodeksu łączności elektronicznej.

elektronicznej w danym państwie członkowskim, powinny podlegać procedurze przewidzianej w art. 7 ust. 3 dyrektywy ramowej, jeśli mogą oddziaływać na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi. Tymczasem środek taki jak sporny w postępowaniu głównym, przyjęty w ramach rozstrzygnięcia sporu między przedsiębiorstwami i zmierzający do zapewnienia dostępu do numerów niegeograficznych zgodnie z art. 28 dyrektywy o usłudze powszechnej, jest objęty zakresem obowiązków, jakie KOR może nałożyć na mocy art. 5 dyrektywy o dostępie w celu zapewnienia odpowiedniego dostępu oraz wzajemnych połączeń, jak również interoperacyjności usług. W niniejszej sprawie, jak wynika z postanowienia odsyłającego, sporna w postępowaniu głównym decyzja została zresztą wydana w myśl art. 28 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r., którym dokonano transpozycji art. 5 dyrektywy o dostępie, oraz w myśl art. 79 tej ustawy, który stanowi transpozycję art. 28 dyrektywy o usłudze powszechnej. Co za tym idzie, projekt środka takiego jak sporny w postępowaniu głównym powinien podlegać procedurze przewidzianej w art. 7 ust. 3 dyrektywy ramowej, jeśli środek ten może oddziaływać na wymianę handlową pomiędzy państwami członkowskimi.”

Nie ulega wątpliwości, iż Projekt, którego dotyczy prowadzone postępowanie konsultacyjne mieści się w zakresie środków podejmowanych na podstawie art. 5 dyrektywy o dostępie (czy też jej odpowiednika w postaci art. 61 dyrektywy PE i Rady ustanawiającej Europejski Kodeks Łączności Elektronicznej). Okoliczność ta została przyznana na str. 16-18 uzasadnienia Projektu. W konsekwencji, przeprowadzenie postępowania konsolidacyjnego w przedmiotowej sprawie jest obligatoryjne.

2) Niedopuszczalność drogi administracyjnej w sprawie

Slican konsekwentnie podtrzymuje swoje stanowisko w sprawie niedopuszczalności drogi administracyjnej w sprawie. W wyroku WSA w Warszawie z 25.08.2022 r., sygn.. VI SA/Wa 1198/22, w aktach sprawy) wskazano: „Uzasadnienie takiego stanowiska stanowi przekonanie Skarżącej, że wniosek OPL (skierowany do Skarżącej drogą elektroniczną) nie tylko nie spełniał wymogu pisemności, ale nie zawierał również wszystkich elementów wniosku takich jak dane techniczne i lokalizacje punktów styku sieci, sposobu połączenia sieci, prognozowane natężenie i struktura ruchu międzysieciowego oraz termin połączenia sieci. Ponadto nie zawierał również części wymaganych postanowień umowy o połączeniu sieci, o których mowa w art. 31 Pt. W związku z tym należy wskazać, na co również zwrócił uwagę Prezes UKE, że w toku postępowania o skrócenie terminu negocjacji, na podstawie art. 27 ust. 1 Pt badaniu podlega jedynie okoliczność, czy strony rozpoczęły negocjacje, gdyż wyłącznie taki zakres może być przedmiotem postępowania w przedmiocie rozpoznania wniosku z art. 27 ust. 1 Pt. W toku tego postępowania Prezes UKE nie dokonuje natomiast oceny prawidłowości i zakresu wniosku rozpoczynającego negocjacje w sprawie zawarcia umowy o połączeniu sieci.”

Skoro więc w toku postępowania o określenie terminu negocjacji, Prezes UKE nie jest zobligowany do badania zakresu i prawidłowości wniosku OPL, to nie ulega wątpliwości, że kwestia ta winna być zbadana w ramach przedmiotowego postępowania. Z treści Projektu wynika, że Prezes UKE weryfikował, czy wniosek OPL spełniał wymogi formalne przewidziane w § 3 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dn. 21 lipca 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego (Dz. U. z 2008 r., Nr

145, poz. 919, dalej również „Rozporządzenie”). W uzasadnieniu Projektu Prezes UKE wskazał: „Prezes UKE ponownie zbadał również załączony do Wniosku projekt umowy negocjowany przez strony i po tej analizie nie zgodził się ze stanowiskami Slican, prezentowanymi w toku całego postępowania, wskazującymi na niekompletność wniosku wszczynającego negocjacje. W ocenie Prezesa UKE, po analizie ww. projektu umowy, projekt był kompletny, a informacje, których brak podnosi Slican, zostały zawarte w załącznikach do wniosku o wszczęcie negocjacji (w tym m.in. w załącznikach wskazano lokalizację punktów styku sieci – załącznik nr 15 do wniosku o wszczęcie negocjacji „Lista lokalizacji PDU IC IP” oraz wskazano natężenie ruchu międzysieciowego – 300 równoczesnych połączeń i termin połączenia sieci, o czym mowa w załączniku nr 3 Technicznym do wniosku o wszczęcie negocjacji, który określał sposób składania zamówień i podpisywania protokołów zdawczo-odbiorczych).” (uzasadnienie Projektu, s. 16),

W ocenie Slican nie można podzielić powyższego stanowiska Prezesa UKE w zakresie ujęcia w projekcie umowy stanowiącej załącznik do wniosku OPL kwestii wskazanych przez Slican. Przywołane Rozporządzenie wymaga podania we wniosku m.in. przewidywanego natężenia i struktury ruchu międzysieciowego oraz terminu połączenia sieci. W ocenie Prezesa UKE wymóg w zakresie natężenia ruchu międzysieciowego spełniało postanowienie odnoszące się do maksymalnej pojemności punktu styku zawarte w art. 2 ust. 2 projektu umowy, zgodnie z którym: „W ramach świadczonej usługi IC IP maksymalny wolumen ruchu telekomunikacyjnego, który może być wymieniany przez PT wynosi 300 Równoczesnych Połączeń (odpowiednik 10xE1) dla obu kierunków ruchu.”

Prezes UKE, jako organ wyspecjalizowany w telekomunikacji doskonale zdaje sobie sprawę, iż jednostką w jakiej podaje się natężenie ruchu są Erlangi i wskazane postanowienie w żaden sposób nie odnosi się do prognozowanego natężenia ruchu. Wynika to zresztą z innych regulacji wprowadzanych przez Prezesa UKE. Tytułem przykładu można wskazać, iż ofercie ramowej dla OPL w zakresie połączenia sieci, Prezes UKE wyraźnie wskazywał, iż jednostką w jakiej określa się natężenie ruchu są Erlangi (tak, definicja ADPH w ofercie SOR, zgodnie z którą: „ADPH (ang. Average of Daily Peak Hours) – wyrażone w Erlangach [Erl] natężenie ruchu obliczone jako średnia z dobowych natężeń ruchu w GNR-ach wszystkich dób w okresie pomiarowym”. Powyższe nie pozostawia więc wątpliwości, że przywołane postanowienie projektu umowy nie odnosiło się ani do natężenia ani do struktury ruchu międzysieciowego.

Również wskazane przez Prezesa UKE postanowienia odnoszące się do terminu połączenia sieci nie mogą być uznane za postanowienia wypełniające obowiązek wskazania terminu w którym strona wnioskująca chciałaby dokonać przyłączenia swojej sieci do sieci Slican. Przywołane przez Prezesa UKE postanowienia odnoszą się jedynie do trybu i sposobu realizacji zamówień na budowę punktu styku sieci, a nie określają terminu w którym ma dojść do połączenia sieci. Tym samym, wywody Prezesa UKE w Projekcie, jedynie potwierdzają słuszność zarzutu Slican w tym zakresie.

Slican podtrzymuje również swoje stanowisko co do formy wszczęcia negocjacji, która w oparciu o imperatywny przepis § 3 ust. 1 Rozporządzenia powinna być pisemna. W Projekcie Prezes UKE nie odniósł się do powyższej kwestii, podtrzymując jedynie wcześniejsze stanowisko o rzekomym zwyczajowym stosowaniu pomiędzy stronami formy elektronicznej bez podpisów kwalifikowanych. Abstrahując od faktu, iż strony nie łączyła jakakolwiek

współpraca, Slican podkreśla, że strony nie są władne, drogą swoich działań czy nawet czynności prawnych, do zmodyfikowania wymogu wynikającego z bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa.

3) Rozstrzygnięcie w zakresie przyłączenia do sieci OPL

Odnosząc się do kwestii braku kompetencji Prezesa UKE w zakresie rozstrzygnięcia o przyłączeniu Slican do sieci OPL, Prezes UKE wskazał w uzasadnieniu projektu: „Prezes UKE wskazuje, że faktycznie na Slican nie ciąży obowiązki regulacyjne. Niemniej jednak ustawodawca wyposażył Prezesa UKE w narzędzia pozwalające na wydawanie decyzji w sprawach dostępu telekomunikacyjnego również w stosunku do podmiotów, na których nie ciąży obowiązki regulacyjne, na co wskazuje przepis art. 15 pkt 3b Pt. (...). Powyższe oznacza, iż decyzja, którą regulator nakłada de facto obowiązek zapewnienia dostępu telekomunikacyjnego w zakresie połączenia sieci, które, zgodnie z art. 2 pkt 25 Pt, stanowi szczególnie rodzaj dostępu telekomunikacyjnego realizowanego pomiędzy operatorami, pomimo że jest decyzją wydaną w sprawie spornej, podlega procedurze konsultacji, jeżeli obowiązek zapewnienia tego dostępu nie wynika z nałożonych wcześniej na danego przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązków regulacyjnych. Przepis art. 15 pkt 3b Pt wprost bowiem wskazuje, że Prezes UKE przeprowadza postępowanie konsultacyjne w sprawach decyzji o dostępie telekomunikacyjnym, o których mowa w art. 28-30, jeżeli obowiązek zapewnienia tego dostępu nie wynika z nałożonych na przedsiębiorcę telekomunikacyjnego obowiązków regulacyjnych. A zatem Prezes UKE, po przeprowadzeniu postępowania konsultacyjnego, może zobowiązać przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do świadczenia usług na podstawie decyzji dostępowej.” (uzasadnienie Projektu, s. 16-17).

Odnosząc się do powyższego Slican podkreśla, iż Prezes UKE nie odniósł się do istoty zarzutu Slican. Slican nie kwestionował i nie kwestionuje kompetencji Prezesa UKE w zakresie w jakim nakłada ona na Slican obowiązek zapewnienia dostępu do swojej sieci. Slican podkreśla natomiast, że konsultowanym Projektem, Prezes UKE reguluje również prawa i obowiązki Slican w zakresie w jakim Slican miałby korzystać z dostępu telekomunikacyjnego zapewnianego przez OPL. Tymczasem Slican, nigdy nie występował do OPL o przyłączenie do sieci OPL i nie wyrażał woli skorzystania z usług OPL w zakresie połączenia sieci.

Tym samym, o ile można zgodzić się ze stanowiskiem Prezesa UKE, iż może on zobowiązać przedsiębiorcę telekomunikacyjnego do świadczenia usług w zakresie dostępu telekomunikacyjnego, to nie może on zobowiązać przedsiębiorcy do korzystania z usług innego przedsiębiorcy w zakresie dostępu telekomunikacyjnego. Taką kompetencję Prezes UKE miałby jedynie w sytuacji, gdyby to Slican wystąpił do OPL o zawarcie umowy o połączeniu sieci, a nie w sytuacji w której to OPL jako podmiot zobowiązany do zapewnienia dostępu domaga się, aby inny przedsiębiorca skorzystał z jego usług.

Jak trafnie wskazano w wyroku SN z 22.11.2016 r., III SK 39/15, LEX nr 2186063: „decyzja o dostępie może zawierać w swej treści rozstrzygnięcia obejmujące swym zakresem tylko taki wycinek złożonego stosunku prawnego, jaki powstaje w wyniku połączenia sieci dwóch przedsiębiorców telekomunikacyjnych (na podstawie umowy lub decyzji), jaki wynika z kompetencji do interwencji organu w konkretnym stanie faktycznym.”

Powyższej oceny nie zmienia fakt, iż Prezes UKE ukształtował w Projekcie korzystanie z sieci OPL wyłącznie jako uprawnienie Slican. Nie zmienia to faktu, iż w tym zakresie Prezes UKE nie posiadał kompetencji do wydania rozstrzygnięcia, gdyż jak sam przyznał jego uprawnienie w tym zakresie dotyczy wyłącznie obowiązki świadczenia usług przez przedsiębiorcę zobowiązanego, a nie korzystania z takich usług. Zważywszy, iż kompetencja Prezesa UKE do wydawania decyzji zastępujących nie może być interpretowana rozszerzająco (tak np. wyrok NSA z dn. 24 stycznia 2014 r., sygn. akt II GSK 1598/12, LEX nr 1452700).

4) Nieproporcjonalność obowiązków nałożonych na Slican

Wadliwe przyjęcie przez Prezesa UKE, iż posiada on kompetencję do rozstrzygnięcia także w zakresie dostępu do sieci OPL, pomimo braku stosownego wniosku Slican w tym zakresie doprowadziło również do innych wad konsultowanego Projektu, w szczególności poprzez nałożenie nieproporcjonalnych i nieczym nieuzasadnionych obowiązków na Slican w zakresie:

- a) odpowiedzialności za świadczone usługi poprzez wprowadzenie kar umownych w wysokości określonej w ofercie ramowej Orange Polska S.A.;
- b) obowiązku inspekcji;
- c) wymagań jakościowych ruchu IP

Z treści Projektu i przyjętego przez Prezesa UKE sposobu określenia uprawnień i obowiązków stron, zdefiniowanych jako strona uprawniona i zobowiązana jasno wynika, iż określając warunki na jakich Slican winien zapewnić dostęp telekomunikacyjny na rzecz OPL, Prezes UKE kierował się treścią obowiązków regulacyjnych jakie ciążyą na OPL, w szczególności obowiązku stosowania oferty ramowej.

W konsekwencji, poprzez przyjęty model regulacji, Prezes UKE nałożył na Slican warunki dostępu odpowiadające warunkom do których stosowania zobowiązany jest OPL. Tymczasem kwestia asymetrii obowiązków regulacyjnych nie tylko nie jest sporna w przedmiotowej sprawie, ale wprost została przyznana przez Prezesa UKE.

Należy więc przyjąć, że takie rozstrzygnięcie nie tylko skutkuje nałożeniem nieproporcjonalnych i nieczym nieuzasadnionych obowiązków na Slican bez uprzedniego wyznaczenia pozycji rynkowej Slican i nałożenia na Slican obowiązków w trybie wskazanym w art. 23 i n. p.t., ale jest sprzeczne z przesłankami z art. 28 ust. 1 p.t., w oparciu o które Prezes UKE podejmuje rozstrzygnięcie w przedmiotowej sprawie.

Wśród przesłanek, które Prezes UKE winien wziąć pod uwagę należy przede wszystkim wskazać obowiązki nałożone na przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Jak trafnie wskazał SN w wyroku SN z 14.03.2017 r., III SK 72/15, LEX nr 2281239.: „*Choć formalnie wszystkie przesłanki zastosowania art. 28 ust. 1 ustawy z 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne mają równorzędny charakter i podlegają weryfikacji w przypadku każdej decyzji dostępowej, to jednak przesłanka obowiązków regulacyjnych o której mowa w art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy z 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne ma szczególną wagę, ponieważ to treść tych obowiązków regulacyjnych, kształtowanych w decyzjach Prezesa UKE, wpływa przede wszystkim na sposób uregulowania praw i obowiązków stron konkretnego stosunku dostępowego.*”. Skoro więc, zakres obowiązków pomiędzy OPL, a Slican jest całkowicie odmienny, trudno uznać, iż jakiegokolwiek inne przesłanki wskazane w art. 28 ust. 1 p.t. mogą uzasadniać zastosowanie wobec Slican warunków jakie OPL jest zobowiązana stosować na mocy oferty ramowej.

Warto zaznaczyć, że zakres tych warunków jest szczególnie uciążliwy w zakresie w jakim Prezes UKE nałożył na Slican obowiązki w zakresie stosowania kar umownych, zapewnienia inspekcji, czy wymogów jakościowych IP. Ani pozycja rynkowa Slican, ani skala działalności Slican nie uzasadniają tak daleko idących obowiązków. Trzeba wyraźnie zaznaczyć, że żaden z innych operatorów co do których Prezes UKE wydał decyzję o wyznaczeniu ich jako podmioty o znaczącej pozycji na rynku zakańczania połączeń w publicznej stacjonarnej sieci telekomunikacyjnej i nałożył na nich obowiązek z art. 37 p.t., nie stosują w warunkach współpracy kar umownych i nie są obciążeni takimi karami umownymi, także w relacjach z OPL (okoliczność ta jest znana Prezesowi UKE z urzędu ze względu na ciążący na każdym operatorze SMP obowiązek z art. 33 p.t. w zakresie przekazania umów o dostępie). Nie są oni również zobowiązani do zapewnienia inspekcji, czy stosowania wymogów jakościowych analogicznych do wymogów OPL. Tym samym asymetria obowiązków stron jest standardem rynkowym i w przedmiotowej sprawie nie zaistniały jakiegokolwiek okoliczności uzasadniające stosowanie warunków symetrycznych.

Co więcej, należy wskazać, że ani propozycja OPL, ani uwagi Slican do projektu umowy przedłożonego przez OPL nie zakładały wprowadzenia odpowiedzialności Slican w postaci kar umownych. Oznacza to, iż rozstrzygnięcie Prezesa UKE w tym zakresie nie dotyczyło kwestii spornej pomiędzy stronami. Odstąpienie od propozycji stron winno więc mieć szczególne uzasadnienie np. w zakresie konieczności uwzględnienia obowiązków jakie ciążą na stronie, czy braku zgodności propozycji stron z przepisami prawa. Na tle stanu faktycznego sprawy, żadna z takich okoliczności nie miała jednak miejsca, a co za tym idzie, odejście od Prezesa UKE od warunków proponowanych przez strony nie ma żadnego uzasadnienia.

SLICAN Sp. z o.o.
ul. M. Konopnickiej 18
85-124 BYDGOSZCZ
-2-

